

SPOLEČNOU  
CESTOU



Červen 2014

At' dnes žiji tak, jako by to  
byl můj poslední den.  
At' se dnes modlím tak,  
jako by to bylo naposledy,  
kdy s Tebou na této zemi  
budu mluvit. At' Tě tolik  
miluji ve svých bližních,  
jako by to mělo být  
poslední setkání s Tebou  
před oním konečným ve  
smrti. At' tak trpím, jako  
by to bylo naposledy, kdy  
tímto utrpením mohu  
přijít k Tobě, a jako by  
mělo být mostem k Tobě.  
At' mluvím tak, jako by to  
mělo být mé poslední  
slovo, a jednám tak, jako  
by to měl být můj poslední  
možný dárek pro Tebe.



Umění žít v sobě nese kus vyrovnanosti. Svatý Benedikt z Nursie to vyjádřil slovy: „modli se a pracuj“. Cítím, jak je obojího v životě zapotřebí pro správný rozvoj člověka a stejně tak i pro rozvoj společenství. Ctnost vždy stává na přirozenosti a ta vyžaduje lidskou formaci, která má být vírou upevněna.

Farní komunitní centrum KFC Rafael vzniklo jako místo, které nás má provázet v celém čase života, stejně, tak jako starozákonního Tobiáše provázel archanděl Rafael. Naší životní cestě je třeba dodat svatost a hloubku srdce. Proto jsme se rozhodli pro duchovní obnovu prvních devíti pátků a prvních devíti sobot. Nověna je umocněna duchovní přípravou na korunovaci Panny Marie a zároveň i duchovní přípravou vzniku křížové cesty bolestí regionu.

Současný rozkopaný farní dvůr je obrazem rozdělanosti práce. Při podzimním završení nepůjde jen o dokončení naší dlouhodobé fyzické práce o završení oprav, výsledkem radosti má být duchovní snažení v oblasti obnovy našich srdcí.

Letos se tedy potkává mnoho událostí: primice, dvůr, křížová cesta, korunovace. Viděno pohledem zvenčí zažijeme krásnou milost primice, slavnou korunovaci, žehnání křížové cesty, ale to, co vidět zvenčí nepůjde, podle slov Exupéryho „To důležité, co zůstane skryté lidským očím“, to prožijeme díky nověnam prvních pátků a sobot.

Krásné znamená niterné, nejsme tedy zváni pouze k oslavě, ale prožití a zakoušení krásy růstu lidského nitra. Vždyť slova, která vztahujeme na Pannu Marii praví: „Těm, kteří mě milují, splácím láskou.“ (Přís 8, 17) Tady je tedy něco víc, než jen sláva, mluví se zde o lásce. Slova hymnu na lásku tak rádi slyšíme od svatého Pavla a zde nám zní ne jen jako slova, ale jako pozvání k milování. Panna Maria je na Velehradě i v Hejnicích zvána jako Matka krásného milování.

Při nověně prvních pátků nám zní slovo: Přitáhl jsem vás na své svaté srdce! Jsme tedy vyzváni ke zkušenosti, která se opírá o Boží touhu milovat a pomáhat nám stvořeným k Božímu obrazu, tuto lásku skutečně naplnit.

S úctou váš otec Pavel

Těm, kteří mě milují, splácím láskou. (Přís 8, 17)



7-3.	5-4.
4-4.	3-5.
2-5.	7-6.
6-6.	5-7.
4-7.	2-8.
1-8.	6-9.
5-9.	4-10.
3-10.	1-11.
7-11.	6-12.



Miluji tě odvěkou láskou, přitáhl jsem tě na své srdce. (Jer 31,3)

**Přejmeme přísliby novén prvních pátků a sobot, kterými Bůh přetváří naše srdce i srdce těch, kteří jsou nám drazí a na kterých nám záleží.**

### **První pátek v měsíci**

Úcta k Srdci Ježíšovu je mezi křesťany velmi rozšířená. Svě kořeny má zejména v Písmu svatém, dále ve spisech církevních otců a u světců. Ježíš v evangeliu představuje své srdce jako zdroj občerstvení a pokoje: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží“. (Mt 11,28-30) Ježíšovo srdce je spojeno s jeho láskou a smrtí na kříži pro nás, jak říká sv. Pavel: „On mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). V 16. století úctu k Srdci Ježíšovu rozšířil sv. František Saleský (1567-1622), když založil Kongregaci Navštívení, kterou zasvětil právě Srdci Ježíšovu. Důležitý význam při šíření této úcty měla zjevení Nejsvětějšího Srdce sv. Markétě Marii Alacoque (1647-1690). Při těchto zjeveních jí Ježíš odevzdal poselství lásky a milosrdenství pro církve a všechny lidi.

**Všichni, kdo žijí v souladu s jeho láskou, dostávají od Ježíše dvanáct zaslíbení:**

1. Dám jim všechny milosti potřebné pro jejich stav.
2. Vnesu pokoj do jejich rodin.
3. Potěším je v jejich trápeních.
4. Budu jim v životě bezpečným útočištěm, zvláště v hodině smrti.
5. Vyleji hojnost požehnání na všechno jejich konání.
6. Hříšníci najdou v mém Srdci zdroj milosti a nekonečné moře milosrdenství.
7. Lhostejné duše se stanou horlivými.
8. Horlivé duše dosáhnou velké dokonalosti.
9. Požehnám také domům, kde bude vystaven a uctíván obraz mého Nejsvětějšího Srdce.
10. Kněžím dám dar, že obrátí i nejzatvrzelejšího člověka.
11. Jména těch, kteří tuto úctu šíří, budou zapsána v mém Srdci a nikdy z něj nebudou vymazána.
12. Všem, kteří budou přijímat svaté přijímání na první pátek v měsíci nepretřžitě po devět měsíců, slíbují milost pokání při umírání: nezemřou v nemilosti ani bez svátosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm v posledních chvílích života.

Zaslíbení, především poslední z nich, nelze chápat jako pověru či jako laciný recept, jak "spolehlivě" dosáhnout nebe. Máme je chápat a vykládat na základě Písma svatého a učení církve. Zaslíbení jsou součástí božské pedagogiky: Ježíš chce tímto způsobem k sobě přitahovat lidská srdce. To, co Pán žádá, je naše láska, celý náš život, naše předsevzetí k hlubokému křesťanskému životu. Proto církve úctu k Srdci Ježíšovu vždy doporučovala.

(zdroj: Paulínky)

## První sobota v měsíci - Neposkvrněného Srdce Mariina

Je to splnění jednoho přání Panny Marie ve fatimských zjeveních.

Dne 10. prosince 1925 se zjevila Panna Maria Lucii z Fatimy (v klášteře v Pontevedro) a řekla jí:

*„Hleď, milá dcero, jak je mé Srdce obklíčeno trním; nevděční lidé je ustavičně probodávají rouháním a chladností. Aspoň ty se přičiň, abys mě potěšila, a oznam všem lidem, že při smrti budu nablízku se všemi milostmi, které potřebují ke spáse těm, kdo po pět po sobě jdoucích prvních sobot v měsíci vykonají sv. zpověď, sv. přijímání, pomodlí se růženec a věnují mi čtvrt hodinku na smír a při tom budou rozjímat o tajemstvích sv. růžence.“*

Dne 15. srpna 1942 ukázal Spasitel Neposkvrněné Srdce své Matky ctihodné služebnici Boží Konsolátě Betrone se slovy:

*„Tak jako jsem já skrze Neposkvrněné Srdce mé Matky přišel na svět, tak přijdou duše skrze toto Srdce k mému Srdci. Toto Srdce je pramen mých milostí, ze kterých prýští život a posvěcení světa. Jako mně dal Otec všechnu moc na nebi i na zemi, tak skládám vítěznou moc nad hříchem a světem do Srdce mé neposkvrněné Matky. Má dcero, skrze Markétu Marii Alacoque jsem dal světu velká zaslíbení. Protože jsem však ve své dobrotě nekonečný a mé milosti jsou nevyčerpateľné, slibuji nyní ještě více. Jestliže duše chtějí, aby se má zaslíbení naplnila, ať milují a uctívají Neposkvrněné Srdce mé Matky. To budou dokazovat tím, že budou po devět po sobě jdoucích prvních sobot měsíce (stejně jako po devět prvních pátků) po kající přípravě přijímat mé Tělo s úmyslem, aby usmířovali mé Božské Srdce spojené s Neposkvrněným Srdcem mé Matky. Panna Maria žádala prostřednictvím fatimské Lucie pět sobot, Spasitel však mluvil o devíti.“*

Sestře Konsolátě to zdůvodnil takto:

*„Prosba mé Matky o prvních pět sobot je projev její pokory, kterou má i v nebi, protože se necítí hodna stejně úcty. Moje prosba je však projevem mé lásky, která nemůže snést, abych dostal více než ta, se kterou jsme v lásce spojeni.“*

### Ježíšova zaslíbení pro nověnu prvních sobot devíti po sobě jdoucích měsíců ke cti Neposkvrněného Srdce Mariina:

1. Všechno, co od mého Srdce vyprošují skrze Srdce mé Matky, jim udělím ještě během nověny, když o to prosí s důvěrou.
2. Ve všech životních okolnostech pocítí podporu a požehnání mé Matky.
3. Mír, porozumění a láska zavládne v duších a rodinách.
4. V rodinách nebude svárů, zklamání a nespravedlnosti.
5. Manželé se nebudou rozvádět a rozvedení se zase vrátí k sobě.
6. Rodiny si budou rozumět a až do konce vytrvají v pravé víře.
7. Matky v požehnaném stavu zakusí zvláštní ochranu mé Matky a dosáhnou všeho, co pro sebe a své dítě vyprošují.
8. Chudým se dostane příbytku a chleba.
9. Duše získají zálibu v modlitbě a utrpení a naučí se milovat Boha, bližního i nepřitele.
10. Hříšníci se obrátí bez zvláštních překážek, i když je pro ně nověna konána jinou osobou.
11. Hříšníci neupadnou znovu do svých dřívějších hříchů a dosáhnou nejen odpuštění hříchů, ale dokonalou lítostí a láskou získají znovu křestní nevinost.

12. Kdo tuto nověnu vykoná v křestní nevinosti, ani potom nebude mé Srdce urážet žádným těžkým hříchem až do smrti. (Platí zvláště pro děti).
13. Duše, která se upřímně obrátí k Bohu, ujde nejenom věčné záhubě, ale i očistci.
14. Vlažné duše zanechají své vlažnosti, vytrvají v horlivosti a v krátké době dosáhnou nejvyšší dokonalosti a svatosti.
15. Když rodiče nebo některý člen rodiny vykoná tuto nověnu, nebude žádné dítě ani nikdo jiný z rodiny zavržen.
16. Z mládeže obdrží mnozí povolání k duchovnímu stavu.
17. Nevěřící obdrží milost víry a bloudící se zase vrátí k pravé církvi.
18. Duchovní a řeholníci zůstanou věrni svému povolání. Ti, kteří se zpronevěřili svému povolání, obdrží milost pokání a návratu.
19. Rodiče a představení obdrží pomoc nejen v duchovních, ale i v hmotných starostech.
20. Duše se lehce vyprostí z pokušení těla, světa a ďábla.
21. Pyšní se v krátké době stanou pokornými, nenávidní se naplní láskou.
22. Horlivé duše zakusí lahodu modlitby a oběti, neklid, strach nebo zoufalství je nebude trápit.
23. Umírající budou z tohoto světa odcházet bez smrtelného zápasu a bez útoků ďábla. Náhlá a nenadálá smrt je nepřekvapí.
24. Umírající dostanou tak velkou touhu po věčném životě, že se odevzdají do mé vůle a klidně zesnou v náručí mé Matky.
25. Při soudu zakusí zvláštní ochranu mé Matky.
26. Duše obdrží milost, aby nad mým utrpením a bolestmi mé Matky pocítily vnitřní soucit a lásku.
27. Ti, kteří touží po dokonalosti, obdrží jako vyznamenání hlavní ctnosti mé Matky: pokoru, čistotu, lásku.
28. Bude je provázet uklidnění, vnitřní a vnější radost ve zdraví a v nemoci.
29. Duchovní osoby obdrží milost, aby neustále prožívaly přítomnost mé Matky jakož i moc i přítomnost bez zvláštních obtíží.
30. Duše, které pokročily ve sjednocení se mnou, obdrží milost, že pocítí, že nežijí ony, ale já v nich - to znamená: miluji jejich srdcem, modlím se jejich duší, mluvím jejich jazykem, sloužím celou jejich bytostí. Ony poznají, že vše dobré, krásné, svaté, pokorné, mírné, poslušné, štěstí a divotvornost v jejich nitru jsem já sám. Já Všemohoucí, Nekonečný, Samovládce, jediný Bůh, jediná Láska.
31. Duše, které vykonají tuto nověnu, budou po celou věčnost zářit jako lilie kolem Neposkvrněného Srdce mé Matky.
32. Já, Boží Beránek, s Otcem i Duchem svatým se budu věčně radovat z těchto duší, které září na Neposkvrněném Srdci mé Matky jako lilie a skrze mé Nejsvětější Srdce dojdou věčné slávy.
33. Duchovní osoby budou v úkonech víry a ctnostném životě snadno postupovat.

K těmto zaslíbením Spasitelovým se připojuje ještě zaslíbení Nejblahoslavenější Panny, a to její „velké zaslíbení“:

*„Každou první sobotu se uzavírají brány pekla: nikdo nebude zavržen. Brány očistce se otevírají. Mnoho duší přijde do nebe. To je dílo milosrdné lásky mého Syna, kterou odměňuje ty duše, které uctívají mé Neposkvrněné Srdce!“*

Více zde: <http://www.farnostnamest.cz/informace/pastorace/prvni-soboty-v-mesici/>

## Ples 2014

Na letošní farní ples jsem se těšila více než na předešlé. Důvod byl prostý, dostala jsem laskavé svolení účastnit se ho. Pár let zpátky jsem se samozřejmě podílela na jeho přípravě, která byla většinou velice zábavná. Ale jít přímo na ples, to se rozhodně nedá srovnávat s nějakou přípravou.

O plesu se v naší farnosti, alespoň podle mého názoru, mluví asi celý rok. Nejvíce určitě těsně před ním a těsně po něm. Ale přípravy začínají už mnohem dříve, myslím, že hned po skončení plesu začíná koloběh nanovo.

Minulý rok jsem o něm zaslechla první zmínky někdy koncem listopadu. Bylo to tehdy, když se začínalo chystat předtančení. Chystali ho prakticky ti stejní lidé jako loni. Z mého pohledu „ti starší“ a „nám mladším“ bylo slíbeno, že dostaneme na starosti půlnoční překvapení.

Loni mým největším přáním od Ježíška byly plesové šaty. A byla jsem opravdu nadšená, když jsem je pod stromečkem skutečně na Štědrý den našla. Teď už mi skoro nic na ples nechybělo, jen pár maličkostí, jako boty, nebo trocha toho tanečního umění.

Když se nás jednoho dne večer sešlo několik na faře, abychom udělali výzdobu, byla jsem nadšená, jelikož toto byla známka toho, že se ples nenávratně blíží.

Všechny mé malicherné starosti se zdály být vyřešeny, jen co se pár lidí, mající trochu tanečního vzdělání, rozhodli nás netančící alespoň ty základy naučit. To už do plesu zbývaly necelé dva týdny.



Byla jsem sice varována, že u nás na plese si moc nezatančím. Ale to mně prozatím nechávalo chladnou, protože zas tak dobrá tanečnice opravdu nejsem.

Jakmile jsme se s klubkem vydali v předvečer onoho plesového dne chystat do sálu výzdobu, bylo jasné, že už se to blíží.

Shlédlí jsme zde několik z posledních zkoušek předtančení a posléze se vydali směr kostel. V kostele byla adorace za zdaření plesu. Pak už se jen dodělaly menší úpravy a honem spát.

V sobotu jsme se sešli na chystání stolů, mazání jednohubek i posledních zkoušek předtančení a půlnočního překvapení, které měli nakonec v režii ti starší (někteří z nás mladších to kvitovali s povděkem, jiní zase tak nadšení nebyli). Jen co bylo vše přesně tak, jak má být, jsme se rozešli domů. Někteří se jen na chvíli natáhnout a vynahradiť si tak dnešní plánované ponocování, jiní umýt si vlasy, aby stihly uschnout, no a další, kteří se málo najedli zbytků z jednohubek se pořádně najíst.

Po důkladném najezení a umytí vlasů, jsem už byla maličko nervózní. A jakmile jsem byla učesaná a v nových šatech už jsem se strašně těšila.

Po té, co jsem došla zmrzlou Olešnicí až ke Kulturnímu domu, kde se ples konal, byla jsem opravdu ráda, že se plesu smím účastnit.

První hodinu jsem „hlídla“ tombolu a zdravila se se všemi známými, kteří tudy prošli. Pak jsem vstoupila do sálu a posadila se ke stolu.

Během následující půlhodiny jsem sama pro sebe zbořila mýtus, že si zde nezatančím. Tančila jsem, až mě bolely nohy.



„Poté následovalo předtančení, které se opravdu povedlo. Následoval velmi příjemně strávený čas povídáním, či tančením, než se na parketu začalo odehrávat půlnoční překvapení. Tentokrát bylo inspirované pořadem, který běžel v ČT, Tajemství rodu. Scénka byla opět skvěle zahraná, zvláště na konci, když jsme se všichni dozvěděli pravdu a který mohl být pro některé malinko složitější na pochopení.

Zbytek plesu byl taktéž skvělý, k tanci i poslechu hrála Bystřická kapela, kdo měl hlad mohl si dojít pro výborný guláš, nebo jednohubky, někteří využili bar a posilnili se něčím ostřejším.

Před půlnocí se rozdávala malá tombola, nakonec se ale přece jen přes mírný zmatek podařilo rozdat výhry výhercům.

O půlnoci se losovala velká tombola, hlavní výhrou bylo letos krásné, pohodlné, skládací lehátko, o jehož využití informovala krátká reklama, která losování předcházela.

Abychom se nenudili, naučili jsme se vzápětí po velké tombole tanec, jehož melodie se stala velmi chytlavou. Bylo úžasné pozorovat poskakujícího hada, složeného z lidí, v rytmu LetKiss. Na závěr plesu se tančilo a zpívalo, jak kdo chtěl.

Postupně lidé začali odcházet a sál se vyprazdňoval. Já osobně jsem to vydržela asi do tří a pak se vydala směrem k domovu, kde už všichni spali. Usínala jsem s krásnými vzpomínkami a s přáním, jít příští rok zase.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se jakkoliv podílejí na přípravě plesu. Díky!!

Eliška Kánská

### **Dobrovolníkem v Africe**

Od ledna do dubna letošního roku jsem pobýval v Keni, ve státě ležícím na rovníku ve východní Africe. Byl jsem tam jako dobrovolník – učitel. Učil jsem předmět zvaný business studies na Gitugu Secondary School. Byla to střední škola, 80 km severně od hlavního města Nairobi.



Do Afriky jsem se vydal bezprostředně po svých státnicích na vysoké škole. Chtěl jsem získat nové zkušenosti, procvičit angličtinu, poznat novou zemi, kulturu, mentalitu či změnit svět malinko k lepšímu. Zkušenost to byla obrovská. Občas byla náročnější a těšil jsem se domů - zejména když jsem byl okraden, měl žaludeční problémy nebo když jsem pozoroval chudobu, hlad a nedostatečnou zdravotní péči. Na druhou stranu to bylo krásné období - afričané byli otevření a příjemní, nežil jsem v časovém stresu a užíval si chutného tropického ovoce.



Můj program obvykle začínal ranním běháním. Poté jsem posnídal na farmě, kde jsem bydlel a šel do školy. Ve škole jsem učil primárně business studies, ale i zeměpis či tělocvik. Také jsem zvyšoval učitelům znalosti ve výpočetní technice či pro studenty hledal na internetu informace pro jejich přírodovědné projekty.



Osobně jsem svůj největší přínos pro studenty (i učitele) nespatořoval ani tak v tom, co jsem je formálně naučil. Za nejdůležitější považuji, že poprvé v životě měli kontakt s bělochem. A mohli jsme diskutovat, zjišťovali, jak to funguje v Evropě a celkově se jim rozšiřovaly obzory. Ze školy jsem pravidelně odcházel kolem 18 hodiny. Šel jsem domů a poté společně na krmení pro zvířata, podojili jsme krávy a šli vařit večeři na ohni. Měl jsem možnost bydlet s domorodci na farmě, tudíž jsem vše viděl z bezprostřední blízkosti.

Díky finanční pomoci příbuzných a přátel se povedlo zrealizovat několik dobrých projektů. Zaplatili jsme školné třem studentům, vybudovali studovnu, přispěli na počítačovou laboratoř, vzali studenty na výlet do národního parku či na exkurzi do firem...Také jsem si splnil svůj největší cestovatelský sen, když jsem zdolal Mount Kenya, pětitisícovku a 2. nejvyšší horu Afriky. Poštěstilo se mi také navštívit rovník, slum v Nairobi či hrob zakladatele skautského hnutí Roberta Baden-Powella.

Během svého pobytu jsem byl v zajímavém spojení s olešnickou farností. V Olešnici právě začala nověna prvních pátků v měsíci. Škola, na které jsem působil, byla státní školou. Ale za každou státní školou stojí nějaká církev, která poskytuje duchovní formaci. Na mojí škole působil Katolická církev. Mimo jiné jsme měli mši svatou každý první pátek v měsíci pro celou školu.

Čas strávený v Africe byl velmi inspirující. Líbilo se mi, že studenti chodí rádi do školy a moc si váží toho, že mohou studovat. Také jsem se naučil více si vážit různých věcí, které považuji za samozřejmé, ale pro většinu obyvatel světa jsou nedostupným luxusem. Tím mám na mysli teplou sprchu, plnou ledničku, mikrovlnou troubu, bezpečnost, dobrou mzdu, kvalitní silnice, dostupné vzdělání a zdravotnictví, sociální systém či fungující státní správa. Bylo velmi obohacující sledovat, že lidé jsou šťastní, i když jsou podle našich měřítek chudí. Pobyt v Africe mě v neposlední řadě naučil, že sklenice není poloprázdná, ale poloplná.

Honza N.

## Žehnání korunky pro sochu Panny Marie

Druhý únorový týden konali čeští a moravští biskupové svoji pravidelnou návštěvu u Svatého stolce zvanou „Ad limina.“ Pan farář s farníky se do Říma vydal také, aby Svatý otec při této příležitosti požehnal korunku pro sochu Panny Marie v našem kostele.

Pouť naší olešnické pětičlenné skupiny jsme začali požehnáním



a modlitbou ve farním kostele v neděli večer. Druhý den za svítání jsme dorazili do Benátek a zamířili do Dómu svatého Marka, kde náš pan farář mohl koncebrovat mši svatou. Poté nám jeden z tamních kněží vysvětlil duchovní smysl výzdoby baziliky, která je tvořena převážně pozlacenými nástěnnými mozaikami. Impozantní jsou výjevy ve třech kopulích ztvárňující momenty příchodu Pána do společenství

Církve. Prvně jsou vyobrazeni starozákonní proroci očekávající narození Mesiáše, dále apoštolové otevření příchodu Ducha svatého a v poslední kopuli svatí ve středu s Pannou Marií toužící po druhém příchodu Krista. Celé dopoledne jsme pak procházeli klikatými uličkami a zažívali atmosféru tvořenou kanály a mosty, výstavnými fasádami paláců, všudepřítomnými holuby a obchody s maškarními kostýmy a škraboškami. Kvůli deštivému počasí gondoly s turisty vyjely na hladinu až těsně před naším odchodem. Pokračovali jsme na cestě přímo do Říma. Navečer jsme byli v České papežské koleji Nepomucenum přivítáni jeho rektorem, sestrami boromejkami a také paní Halvovou.

Úterý jsme věnovali prohlídce města. Navštívili jsme, mimo jiné, kostel s hrobkou svatého Vavřince, baziliku svatého Pavla za hradbami a baziliku Santa Maria Maggiore, kde byla slavnostně sloužena liturgie ve staroslověnštině poté, co byla papežem Hadriánem II. v roce 868 povolena jako bohoslužebný jazyk. Zašli jsme i do starobylého kostelíku zasvěceného svaté Prasedě, který rád navštěvoval náš krajan kardinál Špidlík. Odpoledne jsme došli do Vatikánu do papežské krypty baziliky, kde se u hrobu svatého Petra slavila mše svatá. Hlavním celebrantem byl kardinál Dominik Duka. Koncebrovali čeští biskupové a několik desítek kněží. Po mši svaté jsme spolu s ostatními poutníky z Čech zazpívali hymnus Svatý Václave u oltáře zasvěceného našemu národnímu patronovi. Poté jsme potkali otce biskupa Petra Esterku. Vyfotili jsme se s ním a doprovodili jsme ho do kněžské rezidence, kde jsme si ještě chvíli povídali.

Následující den byl náš den „D“ - audience u Svatého otce. Brzy ráno jsme se připojili ke skupině doprovázející návštěvu biskupů. Společně s nimi jsme se na Svatopetrském náměstí dostali na místa, která byla nejbližší Svatému otci, po jeho pravici. Otec Pavel nesl korunku Panny Marie a prožil audienci společně s biskupy. Na jejím konci předstoupil s kardinály Dukou a Vlkem a s kněžími nesoucími korunku pro Palladium před Svatého otce, aby ho pozdravili a poprosili o požehnání korunek. Souhrou okolností naše korunka byla ve středu dění, Svatý otec na ní dlouze podržel svoji ruku a dostala se výborně do záběru televizních kamer. Bylo kuriozní, že se mnozí poutníci ptali, zda právě tato korunka je pro Palladium. Tuto událost jsme oslavili pravou italskou zmrzlinou v cukrárně „La Palma“. Vybrat si z padesáti různých příchutí byl vskutku problém. Ještě jsme stihli navštívit Panteon a kostel svatého Klimenta, kde se nachází hrob svatého Cyrila. Navečer se všichni čeští poutníci sešli v bazilice sv. Janů v Lateráně. Mši svatou tam sloužil olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Po jejím skončení s námi televize NOE natočila rozhovor. Do Nepomucena jsme se vrátili už za tmy, řádně promočeni vydatným deštěm.

Ve čtvrtek ráno jsme se rozloučili s obyvateli Nepomucena. Cílem naší dnešní cesty bylo Orvieto a Bolsena. Tato dvě města letos společně slaví svatý rok u příležitosti 750. výročí eucharistického zázraku. V roce 1264 tudy putoval kněz Petr z Prahy. Pochyboval o přítomnosti Krista v Eucharistii a při mši svaté, kterou tam sloužil, hostie v jeho ruce začala krváčet. V Orvietu se nám dostalo odborného výkladu muzea katedrály, který byl zároveň i katechezí o Eucharistii. Vykonalí jsme krátkou pobožnost k získání odpustků spojených s jubileem. V Bolzeně se nás ujal otec Miloš, člen řádu eucharistiánů, spolužák našeho pana faráře. Provedl nás městem a katakombami a pozval nás na večeři do své řeholní komunity. Povyprávěl nám legendu o životě a umučení svaté Kristýny, jejíž hrob se tam nachází a která zemřela pro věrnost víře v Krista ve věku pouhých 15 let. Pan farář sloužil mši svatou na stejném místě jako kdysi P. Petr z Prahy. Druhý den nám otec Miloš udělil své novokněžské požehnání a my pokračovali více na sever. Udělali jsme si přestávku v Montefiascone v katedrále s ostatky svaté Markéty. Z vyhlídkové věže jsme se pokochali pohledem na jezero a okolní krajinu, která údajně okouzila i svatého Františka z Assisi a inspirovala ho k napsání hymnu *Laudes Creaturarum - Chvála stvoření*.

Večer jsme dorazili do Schia, městečka na samém severu Itálie. V jeho klášteře žila a zemřela svatá Bakhita - afričanka, která prožila svoje dětství a mládí jako otrokyně. Dojeli jsme však už pozdě, a tak jsme zůstali stát jen u dveří kláštera. Tam ostatně Bakhita trávila mnoho svého času, protože působila jako vrátná. Míle a s pověstnou italskou pohostinností nás přijala doňa Maria se svou rodinou. V sobotu ráno jsme ještě měli mši svatou v mariánském poutním místě ve Vicenze a z vyhlídky nafotili zasněžené vršky Alp. Pak už byl nejvyšší čas, abychom se posílení duchovními zážitky a obohacení setkáním s mnoha milými lidmi začali vracet k našemu domovu.

Marta Halvová

## Setkání mládeže s otcem biskupem

V sobotu, týden před květnou nedělí, se konalo diecézní setkání mládeže s otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem na Petrově v katedrále. Tentokrát již po čtyřicetileté. Měl jsem tu čest, že jsem setkání moderoval, a proto se Vám pokusím nastínit, očima režijní skupinky, jak se vlastně taková akce připravuje.



Někdy v prosinci jsem dostal od otce Jana Krbce, který je knězem v Milonicích a s kterým jsem strávil hodně času na setkání mládeže ve Žďáře, zprávu, kde mi nabídl, zda-li bych nechtěl pomoci s přípravami diecézka. Chvilí jsem váhal, ale říkal jsem si, že by to mohla být zajímavá zkušenost. Ještě jsem se zeptal Vojty Novotného, který byl v této přípravné skupince minulý rok a letos také, jak to tam vlastně chodí a zda to zvládnou? Řekl mi, ať do toho určitě jdu, že je to v klidu a jsou tam bezva lidi. A už to bylo.

Na konci února následovala druhá, pro mě první, víkendovka v Nové Říši. Jel jsem z Brna společně s Vojtou a očekával, jaké to asi bude. Dorazili jsme tedy do kláštera, kde na nás již čekalo pár milých a usměvavých lidí, později skvělých přátel. Celé se to točilo okolo poselství papeže Františka. Vymýšlelo se, jak to co nejlépe podat mladým a hlavně jakou formou. Organizátoři se rozhodli pro stínohru na plátně pomocí pantomimy. Doladřovalo se tedy, co kdo bude dělat, kde bude stát, co mít s sebou a tak. V závěru víkendovky se mě zeptal kamarád, jestli nechci dělat moderátora? Tato otázka mě docela zaskočila, ale ještě ten den večer jsem odepsal, že to beru.

Následující setkání, které se konalo 14 dní po tom předchozím, bylo na Diecézním centru mládeže v Osové Bítýšce. Společně s námi tam byla skvělá schola z Kdousova. Tentokrát již pracovala režijní skupinka na stínohrách, schola na repertoáru a my dva moderátoři (Pája Denková a já) na konečném scénáři pro celé diecézko. Naštěstí nám pomáhal Jirka Novák, pravá ruka Jendy Krbce a člověk, bez kterého by setkání nevzniklo ani náhodou. Byla to vyčerpávající práce u notebooku, dlouho do noci a hlavně nekonečná. Rozepisovali jsme, co budeme říkat, co se bude dít v katedrále, časy, která kamera má koho zabírat, kompletní scénář všech scének (MSÚ) a vstupy hostů. Z Osové Bítýšky jsme odjížděli velice unavení a také zklamání, že jsme toho udělali tak málo.

Za další dva týdny byla další víkendovka, tentokrát v Milonicích. Úkol byl jasný, dodělat scénář. Zase jsme „tvrdě dřeli“ dlouho do noci, protože druhý den, nás moderátory, čekala předtáčka k samotnému Setkání mládeže. Tu jsme dodělávali ještě ráno, prakticky před očima kameramana. Nakonec se to povedlo natočit ... s několika málo pokusy.

A bylo to tady. Čtvrtek před setkáním. V katedrále ostatní z naší skupinky věšeli plátno na stínohru a cvičili a cvičili ... A my zase scénář dopisovali a dopisovali ... V pátek po škole dojeli i kameramani a zvukaři a my už s moderátorkou cítili, že jde do tuhého a scénář jsme stále neměli. Nicméně bylo rozhodnuto, že stačí dodělat dopolední program, a to, co budeme mluvit odpoledne, si už dopíšeme v sobotu. Takže jsme šli spát brzo, asi něco okolo půlnoci.

Den D nastal. Vstali jsme o půl 7 a hned na snídani, pak rychle do katedrály. Ještě kartičky s tím, co máme vlastně říkat, a šlo se na věc. O půl deváté jsme prošli přes celou hlavní loď chrámu, kde bylo plno mladých. Těsně předtím na mě přišla tréma, ale samotné moderování bylo strašně super a nemyslím si, že jsem se klepal. Užíval jsme si to a stálo to za to. Odpoledne jsme nakonec stihli zhruba dopsat scénář, takže jsme i úspěšně dokončili celé Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem. Neuvěřitelné je, jak vám tleská 1500 mladých lidí.

Byla to opravdu výborná zkušenost a na konci jsem měl vážně velkou radost, když mi jako dárek za moderování předali velký Lovecký salám. Pokud dostanete takovou nabídku, neváhejte ani chvíli a běžte do toho. Ale jak to vypadalo z hlediska účastníka? Na to se budete muset zeptat Vašich bratrů, sester, synů, dcer, vnuků, vnuček, nebo si zkrátka odchytnete nějakého mládežníka, který Vám o tom mile rád povypráví.

Vít Sobotka

### **Odchytnutí takového nějakého mládežníka může být pro mnohé problém, a proto jsme to udělali za Vás a Markétka napsala:**

„12. dubna bude setkání s otcem biskupem“, upozorňovali nás plakátky, kamarádi i pan farář aspoň měsíc dopředu. A tak nám nezbyvalo nic jiného než ve zmíněném datu vyrazit do Brna. Jako každý rok tu byl problém, pro jakou skupinku se rozhodnout. Proto se toto téma stalo hlavním našich předkostelních debat. Na výběr bylo mnoho skupinek, dokonce jsme si mohli zarezervovat místo z pohodlí domova. Tito předem přihlášení účastníci museli stát nejdříve frontu, nám se ji však podařilo úspěšně předběhnout. Ale teď již k výběru skupinek. Pouze jeden člen naší výpravy zůstal v katedrále, kde přednášel o dobrovolnictví v africké Keni a možná i získával další voliče. O něco početnější skupinka něžnějšího pohlaví šla zapojit svou kosterní svalovinu tančením biblických tanců. Několik Olešňáků nechybělo ani na přednáškách o sexualitě či o etice a zdravotnictví. Největší část zamířila do kostela sv. Tomáše na přednášku ThDr. PhDr. Radka Mezulánika, Ph.D. o nových médiích a sociálních sítích. Na skupinky navazoval oběd, a pak už jsme spěchali zabrat (jak už to máme ve zvyku) co nejlepší místa v katedrále. Po odpoledním programu a mši sv., která byla zkrácena jednovětným kázáním, při kterém jsme ani nestihli usnout, jsme zamířili do svých domovů. Samozřejmě jsme museli nakoupit balíky „uničipsů“, aby nám doma uvěřili, že jsme byli na Petrově.

Markétka N.

## Žehnání polí

V pátek 25.4.2014 jsme se sešli u kostela, od něhož jsme šli k Boží muce u Ústupu, žehnat pole. Při cestě jsme hráli různé hry. U Boží muky jsme se pomodlili a požehnali pole. Když jsme se modlili, na nebi se ukázala krásna duha. Při zpáteční cestě se všichni zapojili do modlitby Korunky k Božím milosrdenství. Poté jsme si ještě zahráli nějaké hry. Jakmile jsme došli na faru starší děčka tam připravovala věci na Moravské klubkování, které se konalo následující den. Náš krásný den jsme zakončili mší svatou a domů jsme se vydali s pocitem krásně prožitého pátečního odpoledne.



Staník .K

## Moravské klubkování



V sobotu 16.4.2014 se do Olešnice sjela klubka z celé Moravy. Takhle se klubka setkávají na různých místech a letos jsme dostaly za úkol uspořádat klubkování u nás. Všechno začalo několik týdnů předem, kdy se začal vymýšlet program celého dne. Úkoly se rozdělily mezi děti, maminky, mládežníky i scholu. Tento den začal posledními přípravami, generální zkouškou scholy a také maminky začaly vařit oběd. Asi před desátou hodinou dorazila všechna klubka s otcem Šlégrem.

Samotný program tedy mohl začít. Atmosféru setkání navodila naše schola a všechny přivítal o. Lazárek. Následovalo jednotlivé představení klubek a milé vykládání o. Šlégra o misiích v Africe. Protože všem už docela vyhládlo, zasedli jsme do KFC Rafael, kde byla pro všechny připravená polévka s chlebem a spousta výborných buchet. Během odpoledního programu děti obcházely připravená stanoviště. Různé úkoly byly zaměřené na život dnes už svatořečených Jana Pavla II. a Jana XXIII. Děti si mohly přeložit svá jména do čínštiny, podojit kozu, ochutnat kremůvku, rozesmát Elišku s Mišelem, přenést scénář, překonat opičí dráhu, sklouznout se na žíněnkách, nebo jen tak vyběhnout na věž kostela. Na závěr jsme se setkali v kostele na slavnostní mši svaté, kde jsme při nesení darů mávali barevnými vlajkami. Na konci dne o. Šlégr dostal velké klubko, které bylo smotáno z menších klubíček (každé z nich symbolizovalo jedno zúčastněné klubko). Pak ještě společná fotka a rozloučení.

děvčata Neumannovy



## Den v semináři

V sobotu 10.5. jsme vyrazili na ministrantský den do kněžského semináře v Olomouci, který se konal po třech letech. Vyrazili jsme v 6 ráno z Olešnice.



Jelo nás 15 ministrantů od nejmladších prvňáků až po ty starší a společně s námi jel i náš pan farář. Po příchodu do semináře jsme se rozdělili do skupinek podle věku a následoval dopolední program. My starší jsme měli program formou přednášky. Po přednášce jsme šli společně všichni na mši svatou, kterou celebroidal náš biskup Vojtěch Církle a hrála

výborná kapela složená ze seminaristů. Po mši nás čekal výborný oběd, na který jsme měli řízek s bramborem. Poté pro mladší ministranty začalo soutěžné sportovní odpoledne a my starší jsme měli přednášku od otce Romana Kubína o tom, jak vést ministranty a potom další přednáška byla od otce biskupa Vojtěcha Cíkrleho, která se týkala také vedení ministrantů. Po přednáškách jsme měli možnost se podívat na věž arcibiskupské katedrály, kam jsme museli vylézt přes 400 schodů, kde jsme měli rozhled na Olomouc z výšky 82 metrů a byl to opravdu nádherný pohled. Pak jsme se vrátili zpět do semináře, kde bylo vyhlášení výsledků sportovních aktivit mladších ministrantů a nakonec nás pan farář pozval na zmrzlinu a potom jsme nasedli do autobusu a jeli domů. Ministrantský den se nám všem opět líbil a dovezli jsme si z něho i určitě hodně užitečných informací a zážitků a už se těšíme na další ministrantský den.



Vojta K.

## Výprava nebo pout'?

Když se u nás doma zeptám: “Kdo chce jít zítra na výpravu?” dětem zsvítí oči a sborem odpoví: „já, já...“

Tak to bylo i tentokrát, když jsem se jich ptal. Nešly spát o moc dříve, ale ráno v 6:00 h je čekal budíček, což neplatí pro Klárku, která chodí do školky a vstává v 5:45 h. Děti se většinou na takové celodenní události těší a nemohou dospát. Posnídali jsme ovesnou kaši a autem ujížděli do Olešnice, abychom byli v 7:45 h na náměstí, jak bylo organizátorem a vedoucím výpravy jáhnem Ladislavem Kincem řečeno.

Na náměstí jsme se potkali s ostatními účastníky našeho celodenního putování a netrvalo dlouho a jeden linkový autobus ČSAD Tišnov nám dorazil na zastávku. Poté přijel i druhý již naplněný zájezdový autobus z okolních farností, ze kterého vystoupil náš vedoucí Kinc.

Po nutných organizačních informacích a kontrole účastníků se oba autobusy po osmé hodině rozjely směr Boskovice a dále pak do Jaroměřic.

Ještě jsem zapomněl říci, že v autobuse Olešnické farnosti a jejich rodinných příslušníků byl i místní pan farář Pavel Lazárek.

Do Jaroměřic jsme jeli asi hodinu a hned po výstupu z autobusu jsme se vydali po stopě historické křížové cesty na místní Kalvárii. Poutníci ji chodí již 301 roku.

Poslední tři zastavení křížové cesty proběhly již v areálu Kalvárie i s pasionistou o. Tomášem, který nás tam přivítal. Po mši svaté, kterou sloužil olešnický pan farář P. Lazárek nás čekal oběd v restauraci u Trojanů, kde se kromě hovězího vývaru s nudlemi podával také vyklepaný řízek se šťouchanými bramborami, vše za lidovou cenu 62 Kč. Oběd byl dobrý, ale po dojídání několika dalších nedojedených porcí....byl, řekl bych, více než velký. Po občerstvení a malé siestě jsme se s Jaroměřicemi rozloučili a ujížděli k Javoříčským jeskyním. Nejen nejmladší účastníky uspal pohybující se autobus křivolakými silničkami v okolí Konice cestou do Javoříčka. Do jeskyní jsme šli z pochopitelných důvodů ve dvou skupinách, každý autobus zvlášť. Šikovně to ten náš vedoucí zařídil, domluvil a zaplatil, když jsme nemuseli vůbec čekat. Líbila se mi jejich bohatost a rozmanitost s krápníky až na dosah. Bohužel i v naší skupině ne všichni rozuměli slovům paní průvodkyně, že na krápníky nemáme sahat.

V okolí Javoříčských jeskyní byl i památník obětem druhé světové války. Jelikož tu 5.5.1945 jednotky SS vypálily vesnici Javoříčko a povraždily 38 jeho mužů a jinochů.

Na zpáteční cestě jsme se stavili ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Sebranicích, kde se větší poutníci zúčastnili litaní a májové pobožnosti a menší nebo unavenější poutníci protáhli svoje údy v okolí kostela. Kostel a jeho bezprostřední okolí se opravuje.

Jáhen Kinc se s námi rozloučil a oba autobusy již dále jely odděleně do konečné destinace všech poutníků. Náš autobus nám v Olešnici zastavil v 17:30h.

Snad lepší večeri si naši malí poutníci přát nemohli. Babička navařila kysané knedle s povídlím. Poté jsme jeli domů a do postýlek jsme děti museli z auta přenést.

Rád bych touto cestou poděkoval jáhnu Ladislavu Kincovi a jeho pomocníkům za organizaci tohoto putování s možností slavit mši svatou, vždyť byl svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí.

Jirka





## Výprava na Kalvárii

Jeli jsme autobusem. Pak jsme zastavili a šli jsme na křižovou cestu. Všechna zastavení však nebyla venku. Dvě byla v chrámě a třetí pod přístřeškem na nádvoří. Pak jsme došli na kopec Kalvárie a tam na nás čekal pan farář Tomáš, který nám o ní vyprávěl. Zavedl nás do kostela, kde byla mše svatá. Skoro všichni sjeli autobusem dolů na oběd a jen někdo šel pěšky. Měli jsme polévku s hovězím vývarem a řízek s bramborami, rajčetem a petrželkou. Mně to moc chutnalo, ale bylo toho moc, tak to dojedl tááínek. Venku jsme nastoupili do autobusu a jeli do Javoříčské jeskyně.

Do jeskyně nás dovedl pan jáhen Kinc a koupil nám lístky. Přišla za námi paní průvodkyně a začala prohlídka. Potom naše Terezka začala plakat. V jeskyni byly moc hezké krápníky. Jeden vypadal jako medvěd a jeden jako parník. Byl tam také jeden, který vypadal jako sv. Cyril a sv. Metoděj a viděli jsme tam také netopýry, kteří spali na stropě jeskyně. Po prohlídce nás autobus dovezl do malého kostelíčka v Sebranicích. Jeli jsme do toho kostelíčka na májovou pobožnost, protože byl svátek Panny Marie. A nakonec nás autobus dovezl zpátky do Olešnice. Mně se ta výprava moc líbila a moji sestřenici Aniče taky.

Klárka, předškolačka

## Duchovní obnova v Hoješíně

O víkendu 16. - 18. května se konala čtvrtá duchovní obnova pro holky od 12 do 18 let v Hoješíně. Z Olešnice se nás vydalo deset holek. Spaly jsme v zámku přestavěném na klášter a tuto obnovu vedly školské sestry. Téma bylo „Život s Bohem musí to být nuda?“ Začínaly jsme v pátek mší svatou. Poté následovala večere, hra na seznámení, rozdělení do skupinek a večerní hra ve skupinkách. Samozřejmě na konci dne nechyběla večerní modlitba v místní kapli a večerka.



Další den ráno jsme měly krásný budíček zpěvem našich vedoucích, doprovázeným hrou na kytaru. Následovala dobrovolná rozcvička, ranní modlitba a snídaně. O náš dopolední program se postaral P. Pavel Šupol, který si pro nás připravil krásnou přednášku na téma „Stvoření světa.“ Po obědě následovala další přednáška, tentokrát byla zaměřena na hudbu, kde nám představoval různé křesťanské skupiny. Samozřejmě nechyběly ani ukázky. Ten den jsme měly také mši svatou, po které jsme se rozloučily s naším přednášejícím a udělaly si táborák. Ten jsme ale musely kvůli nepříznivému počasí zrušit. Opekly jsme si tedy párky v troubě, zahrály nějaké hry, pomodlily se a šly spát.

V neděli hned po krásném budíčku jsme se pomodlily a nasnídaly. Potom jsme slavily mši svatou, před kterou jsme se pomodlily růženec, následoval úklid, slovo na cestu a oběd. Pak jsme se všichni rozloučily a každý kráčel svou cestou zpět domů.

Myslím, že každý kdo tento víkend strávil na této obnově, toho určitě nelitoval. Získaly jsme nové kamarádky, slyšely od otce Šupola několik nádherných myšlenek, písní i životních zkušeností. No prostě to byl super víkend, a kdo byste příště chtěly jet taky, tak neváhejte a určitě jed'te. Další obnova se bude konat 10.-12.10.2014 v Hoješíně. Připomínám, že to je ale jenom pro holky od 12 do 18 let.  
Maruška K.

## Farnost bez hranic

V sobotu 24. 5. se dvacet jedna našich mládežníků v čele s Martou Halvovou zúčastnilo akce s názvem „Farnost bez hranic“ v Kunštátě. Jednalo se o první ročník akce pořádané pro mládež našeho děkanátu. Zúčastnilo se jí sedm farností, celkem skoro 150 chlapců a děvčat.

Když jsme ráno dorazili na místo, čekala nás prezence. Shromáždili jsme se v kostele, kde každý soutěžní tým představil své členy a svoji farnost, a to jak pomocí videa, tak pomocí planetky. Planetka byla vytvořena z polystyrenové koule, kterou jsme posléze umístili na mapu našeho děkanství. Každý tým měl také svoji vlajku, jednotná trička a maskota. Vše si měl soutěžní tým vymyslet a udělat sám. My jsme na vlajce, planetce i tričkách ztvárnili logo, které podle nás vystihuje život olešnické farnosti. Padáček představuje našeho pana faráře, smajlíky symbolizují společenství ministrantů a klubka, nota poukazuje na scholu a teepee připomíná letní tábory. Dvanáct hvězd korunky Panny Marie, které symbolizují náš duchovní život, jsme umístili do středu erbu, kde se jednotlivá pole vzájemně dotýkají.



Po úvodní prezentaci a krátké modlitbě jsme měli oběd. Guláš byl moc dobrý, a tak se většina z nás najedla tak,

že jsme na sport neměli ani pomyslení. Ale nedalo se nic dělat, a my jsme se přesunuli na hřiště za farou. Náš kondiční trenér Vít'a Sobotka nás dokonce donutil udělat rozcvičku a masérka Helča Vaverková všechny namasírovala. Už tato příprava byla zárukou toho, že nebudeme poslední. Za chvíli začalo samotné zápolení. Soutěží bylo hned několik. Pravidla zněla jasně: za každou soutěž můžeme získat až čtyři svatozáře, zvítězí ten tým, který bude mít nejvíc svatozáří. První soutěž se nám moc nepovedla, ale pak se nám začalo dařit. Dvakrát jsme byli první, dvakrát čtvrtí a nakonec pátí. Dohromady jsme získali jedenáct svatozáří. V celkovém pořadí jsme se umístili na 4. místě. První byl tým s názvem Sebranka Sebrance. Nakonec nás čekalo vyhlášení vítězů. Každý z nás dostal medaili z Fidorky. Hlavní cenou byl putovní keramický pohár.

Potom jsme si všichni společně zašli na zmrzlinu, kterou nám věnoval náš pan farář, a okolo páté jsme nasedli do aut a odjeli domů. Sobotu jsme si všichni báječně užili.

Eliška Kolářová

**Osmisměrka**

Vyškrtej papežská jména z následující nabídky. Víš, co tajenka znamená?

H	T	E	O	D	O	R	T	E	P
L	N	R	A	B	E	A	E	A	T
E	E	M	E	U	S	L	V	T	K
V	M	Š	Ř	B	P	E	A	E	I
A	E	T	E	P	L	X	R	L	D
P	L	Ě	H	I	A	A	I	K	E
N	K	P	O	U	M	N	S	A	N
A	P	Á	Ř	S	A	D	T	N	E
J	A	N	N	A	B	R	U	A	B
E	U	S	E	B	I	U	S	M	!

Albert, Alexandr,  
Anaklet, Benedikt,  
Eusebius, Evaristus,  
Jan, Jan Pavel,  
Klement, Lev, Marek,  
Pavel, Petr, Pius,  
Řehoř, Štěpán,  
Teodor, Urban

Tajenka: Habemus papam! - Máme papeže!

**Svátosti a svátostiny**

Ve farnosti sv. Vavřince byli pokřtěni



*dne 2.2.2014 Prokop Krejčí, nar. 3.5.2013 v Boskovicích*  
*dne 3.5.2014 Jiří Furdek, nar. 6.11.2013 v Brně*  
*dne 3.5.2014 Jaroslav Peterka, nar. 29.1.2014 v Boskovicích*

**K prvním svatému přijímání** dne 4.5.2014 přistoupili:

Ondřej Jízdný, Jan Jukl, Ondřej Konečný, Tomáš Peterka,  
Anna Pivoňková, Kateřina Slechanová, Josef Šašinka,  
Jan Štěpánek.



Na poslední cestě **jsme vyprovodili**



*dne 8.2.2014 paní Marii Juránkovou, nar. 7.10.1928*  
*dne 15.3.2014 paní Bohuslavu Smetanovou nar. 24.11.1926*  
*dne 2.4.2014 paní Miroslavu Královou, nar. 6.10.1932*  
*dne 3.5.2014 paní Gizelu Némethovou, nar. 10.8.1921*  
*dne 17.5.2014 pana Karla Krejčího, nar. 30.3.1936*  
*dne 30.5.2014 paní Marii Tomanovou, nar. 20.12.1919*

Vydává Římskokatolická farnost Olešnice na Moravě, příspěvky jsou redakčně upraveny. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Články z minulých čísel našeho zpravodaje a základní informace o kostele a farnosti najdete na internetové adrese <http://olesnice.katolik.cz>.



Představte si, že děláte svatbu pro tisíc lidí! To už stojí nějaké úsilí a na takové svatbě je potřeba spousta rukou ochotných pomoci. A primice, to bude pro Káju den, kdy bude oslavovat svoje ano, bezvýhradné ano, které řekl Pánu Ježíši a toto ano platí v dobrém i ve zlém dokud je smrt dokonale nespojí v jedno. Chci Vás proto jeho jménem vyzvat k tomu, abyste se zapojili, každý podle svých možností, do příprav primice a organizace jejího průběhu. Aby však neorganizoval každý všechno, každou část příprav má na starosti jeden nebo dva lidé, kteří jsou za ni zodpovědní. **Velmi vás prosím**, pokud jste se v některém úseku „naši“ a rádi byste pomohli, abyste kontaktovali člověka zde uvedeného a **pouze s ním** se domlouvali, co je potřeba udělat. Jednotlivé úseky a kontaktní osoby jsou tyto:



**Sakristie** (doprava a příprava všeho, co je potřebné pro bohoslužbu, organizace ministrantů)  
**Zbyněk Sobotka 606 574 966**



**Pořadatelská služba** (koordinace „lidí s praporky“, kteří budou navigovat auta i pěší, při mši doprovod podávajících)  
**Pepino Kánský 732 489 947**



**Občerstvení** (koordinátor veškerého občerstvení mimo pivo a točené limo)  
**Marie Adamcová st. 737 460 230, Hela Vaverková st. 737 004 332**



**Příprava areálu** (oltář, židle, abak, stany, lavičky, odpadkové koše, úklid...)  
**Slávek Knotek 736 531 905**



**Výzdoba** (květiny a další výzdoba na pódiu, květinové dary, orientační cedule)  
**Marie Adamcová ml. 737 146 460**



**Zdravotní služba** (také při vedru roznos vody)  
**Nechutovi 731 777 725**



**Ozvučení** (aparatura...)  
**František Vaverka 732 562 027**



**Hudba** (schola, varhaník, hudba po primici)  
**Helča Vaverková ml. 736 666 763, Jenda Novotný 731 459 373**

Na závěr Vás všechny prosím o modlitbu za přípravu a zdaný průběh primice!  
Za tým organizátorů **Vít Plíhal 608 531 152**